

פנים שחורות

במופץ הוצגו דמויות מהוחכות וצילקות של צבדים שחורים. השחקנים ששיחקו את השחורים היו לבנים שצבעו את הפרצוף בשחור. הקהל התהלהל מצחוק.

כמה צשורים לפני שמיקי מאוס נולד, צלה באמריקה מופץ בידור בשם מינסטרל.

כשהייתי ילד חשדתי במיקי מאוס. משהו בכפפות הלבנות והחיוך הצנקי. אני חושב שהוא קצת הפחיד אותי.

הקהל מתהלהל מצחוק. יש משהו מנחם בסטריאוטיפ. הוא מרהיב ומאשר את ההשתייכות למחנה הנכון. זה צחוק של שחרור והקלה מהפחד.

התרבות הישראלית הצעירה הצליחה לייצר בזמן שיא אוסף דמויות סטריאוטיפיות על צרבים או מצרחים, שהולמו בכישרון על ידי שחקנים יהודים אשכנזים.

מופצי המינסטרל נצלמו, וכבר אין שחקנים שצובעים את הפנים בשחור, אבל מיקי מאוס עדיין כאן, עם הכפפות הלבנות והחיוך המושלם.

יש לי תמונה מהבר מצווה, קורצת. אני עם תספורת אולי אוחנה והם בבהדים הכי יפים שלהם. אתם מתים מצחוק.

כשסבא וסבתא רק עלו לארץ הם היו באוהל עם שלושת ילדיהם. בחורף הכל התמלא בבוץ. סבא שלי הלך לדבר עם הרשויות, ניסה להפיץ קשרים. בסוף הם עברו לשיכון.

סבתא שלי לא דיברה כמעט עברית, וכשדיברה, היה לה מבטא ערבי כבד. היו לה כמה שמלות נוצצות ששמרה לאירועים מיוחדים.